nes et lacrime ad diuinum lu-
xpm peruenit. [illegible] igitur
triginta quatuor [illegible] post
nate sedem [illegible] cum
eius: migrauit [illegible] ergo
secta; duodecim [illegible]
angustias. [illegible] e-
go pastor prelatu[illegible]
iuxta preceptum [illegible]
prisc[illegible] ua [illegible]
die floret ordo [illegible]

In festo beate marie magda-
lene. Sermo [illegible]
in [illegible] diuisis [illegible]
euangelistarum et [illegible]
de magdalena [illegible] primus.

Fuit igitur [illegible]
castellum [illegible]
ortu natalibus [illegible]
maria magd[illegible] ut
patrum asser[illegible]
a magdalo [illegible]
magdalene [illegible] est.
Hanc non solum [illegible]
dignitatis [illegible]
nisi iure et par[illegible]
splendidam [illegible]
ut duplicatum [illegible]
excellenciam [illegible]
diffunderet. [illegible]
homines plus [illegible]
uniuersum [illegible]
rerum affluencia [illegible]

interdum comites [illegible]
adolescencioris [illegible]
ra: lubricis supposuit [illegible]
da desideriis. soluto pudici-
ne freno. Lectio secunda.

Hec est illa mulier in ciui-
tate peccatrix: cui secun-
dum lucam quia dilexit multum,
dimissa sunt peccata multa.
Hec est cui secundum marcum sur-
gens ihesus primo apparuit: de
qua eiecerat septem demonia.
Hec est que super dominicum caput pre-
ciosissimum liquorem effudit odo-
ris. Hec est que adepta clemen-
cia, postpositis omnibus adeo
deo familiaris est effecta: ut
christum non solum mente. sed eciam cor-
pore sequeretur de propriis fa-
cultatibus eidem ministrans. Hec est
de qua dominus ait. Ubicumque
fuerit predicatum euangelium
istud in toto mundo: dicetur et
quod hec fecit in memoriam eius.

Hec est que sedens Lectio iii.
secus pedes domini et audiens
verbum eius: optimam partem elegit;
Hec est quam secundum iohannem di-
ligebat ihesus. Unde ut uidit eam
morientem ante pedes suos:
et plorantem super fratre mortuo: et
iudeos qui cum ea venerant
plorantes. infremuit spiritu.

Erat in te germinis sublimi-
tas et secularis pompe dig-
nitas ipsius. In hoc dinoscitur:
quod iam in quatriduana
fratris morte. tanta nobilium
et potentium multitudo videre-
ad ipsius mitigandum confluxe-
runt dolorem: nec passi sunt
sine sui presentia ad fratris tu-
mulum eam properare. Lectio iii.

Hec est que discipulis ter-
gum vertentibus cum
domino in cruce posito reman-
sit: nec a mortuo potuit se-
parari: quousque eum in sepul-
cro collocari prospexit. Mane
autem sabbati cum adhuc te-
nebre essent: neque propter sex-
us fragilitatem. neque propter mag-
nitudinem lapidis. neque propter
metum custodum retracta:
cum aromatibus ad sepulcrum
intrepida pervenit. Et quia
corpus domini non invenit:
furatum credidit: atque festina
quod vidit discipulis intima-
vit. At illi currentes venerunt:
et ita invenerunt. Ipsis autem re-
versis ad semetipsos: ipsa
stabat ad monumentum foris plorans.
Et quia ab inquisitione non
cessavit: ipsum primum videre
meruit: insinuansque discipulis
nunciavit. Lu lectio quinta

Post spiritus autem paracliti
missionem. persecutionis
procella sevientie. discipulis
diversa regna petentibus: be-
ata maria magdalene cum
beato maximino uno ex
septuaginta discipulis.
cui fuerat commissa sicut vir-
go beati iohannis evangeliste:
ascendentes navem. marsi-
liam pervenerunt. Deinde
aquensem ingressi sunt
civitatem: ut ipsius incredu-
lum ad agnitionem dei per-
ducerent. Rexit autem ecclesiam
aquensem beatus maximinus
multis diebus verbo predica-
tionis. et miraculis choruscans.

Appropin lectio vi scando.
quante autem tempore
quo beata maria magdale-
ne carnis ergastulo solve-
retur: vidit christum ad celestis
regni gloriam se vocantem. Tran-
siit autem undecimo kalen-
das augusti. Cuius sanctis-
simum corpus beatus maxi-
minus antistes. diversis con-
ditum aromatibus in ho-
norifico collocavit mauso-
leo: in quo et ipse post transi-
tum suum a fidelibus depositus

est. Translatum est autem corpus
beate marie magdalene de
loco predicto ad monasterium
quod dicitur verzeliacum; anno
passionis domini septingen
tesimo quadragesimo no
no sub gerardo nobili co
mite burgundie aquiscen
ciuitate a barbaris deuasta
ta. Lectio vii. secundum lucam
In illo tempore; Rogabat ihesum qui
dam phariseus: ut man
ducaret cum illo. Et ingressus
domum pharisei discubuit.
Et reliqua. Omelia beati gregorii pape
Cogitanti mihi de ma
rie penitentia: flere
magis libet quam aliquid
dicere. Cuius enim uel saxeum
pectus. ille huius peccatricis
lacrime ad exemplum peniten
di non emolliant? Conside
rauit namque quid fecit. et
noluit moderari quid faceret?
Super conuiuantes ingressa est.
non iussa uenit. inter epu
las lacrimas obtulit. Disci
te quo dolore ardet; que flere
inter epulas non erubescit. Lectio
Sed ecce quia turpitu viii
dinis sue maculas
aspexit; lauanda ad fontem
misericordie cucurrit: con
uiuantes non erubuit. Nam
quia semetipsam grauiter
erubescebat intus: nichil esse
credidit quod uerecundaretur
foris. Quid igitur miramur
fratres? mariam uenientem.
an dominum suscipientem? Suscipi
entem dicam. an trahentem et sus
cipientem. Quia nimirum
ipse eam per misericordiam
traxit intus; qui per mansue
tudinem suscepit foris. Sed iam
textum sancti euangelii percurren
tes: ipsum quoque ordinem quo
uenerit sananda uideamus.
Attulit alabastrum unguen
ti: et stans retro secus pedes
domini ihesu. lacrimis cepit riga
re pedes eius; et capillis capi
tis sui tergebat et osculaba
tur pedes eius et unguento
ungebat. Tu autem. Lectio nona.
Liquet fratres quod illici
tis actibus mulier prius
intenta; unguentum sibi pro
odore carnis sue adhibuit.
Quod ergo sibi turpiter ex
hibuerat; hoc iam deo lauda
biliter offerebat. Oculis ter
rena concupierat. sed hos
iam per penitentiam conterens
flebat. Capillos ad compo
sitionem uultus exhibuerat.

[illegible] pullis lacrimas
[illegible]
mat: sed pedes [illegible]
tans. hoc in redemptoris
vestigia fiebat. Quot ergo
in se habuit oblectamenta: tot de se
invenit holocausta; convertit
ad virtutum numerum criminum:
ut totum serviret deo in penitencia.
quitenit ex se. deum contemp
serat in culpa. In festo beati
apollinaris martiris. Ex ge
stis eius. lectio prima.

Apollinaris discipulus pe
tri apostoli iussu eius a
roma ravennam venit: et ubi
bus et miraculis refulgens: tri
buni civitatis cuius uxo
rem sanaverat cum magna
eius familia baptizavit.
Cum ergo famam eius dux
prie cognovisset: sibi velo
citer presentatus: cum sacerdo
tibus ydolorum ad templum io
vis ductus est. Ubi cum dixisset
aurum et argentum illic appen
sum. melius pauperibus da
ri. quam ante demones sic ap
pendi: ceditur: et extra urbem
semivivus relictus: a disci
pulis suis in domo cuiusdam
vidue sex mensibus refovetur.
inde veniens ad urbem classe;
dum multos converteret
custodibus traditur; et nudis pe
dibus super prunas stare
compulsus: et expulsus ampli
us confitens extra urbem
ceditur. Tu aut. Lectio secunda.

Rufus autem patricius
ravenne pro filia de
functa lamentans: appol
linari venienti et eum conso
lanti. Respondit. Optimus
hic non venisses. Dii enim
irati sunt; et filiam meam sal
vam facere noluerunt. Tu vero
quid potes? Et flentibus
omnibus: apollinaris ait.
Iura michi quod permittas
puellam sequi suum salvato
rem. Rufus dixit. Ideo
quod puella mortua sit. Ta
men si videro eam vivam
faciam quicquid dicis. Et sta
tim apprehensa manu eius
sana surrexit. et cum matre et
magna familia baptiza
ta virgo permansit. Rufus
non timens cesarem; quia il
le diligebat eum. Quod au
diens vespasianus: scripsit
messalino prefecto: ut ap
pollinarem aut diis immola
ret: aut in exilium mitteret.
Prefectus ergo appollina

inabitur. sine fatigatione
laudabitur. Hoc munus.
hic affectus. hic actus pro
fecto erit etiam omnibus.
sicut ipsa vita eterna com
munis. Ceterum qui futuri
sint. pro meritis premiorum.
etiam gradus honorum atque glo
riarum; quis est ydoneus cogi
tare. quanto magis dicere? Quod
tamen futuri sint. non est
ambigendum; atque id etiam
beata illa civitas magnum
in se bonum videbit; quod
nulli superiori. ullus infe
rior invidebit; sicut nunc
non invident archangelis
angeli ceteri. Tamen nol
let esse unusquisque quod
[illegible]
pacatissimo [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] qui est dignus [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]. In aut [illegible]
Sic itaque habebit donum
alius alio minus.
ut hoc quoque donum habeat;
ne velit amplius. Nec ideo
liberum arbitrium non habebunt;
quia peccata eos [illegible] non

poterunt; magis quippe erit
liberum a delectatione peccandi.
usque ad delectationem non peccandi indecli
nabilem liberatum.
Nam primum liberum arbitrium.
quod homini datum est. quando primum
creatus est rectus; potuit non
peccare. sed potuit et peccare.
Hoc autem novissimum. eo po
tentius erit; quo peccare non
poterit. Verum hoc quoque dei
munere. non sue possibilitate
nature. Aliud enim est esse deum;
aliud participem dei. Deus na
tura peccare non potest; par
ticeps vero dei ab illo accepit ut
peccare non possit. Sicut enim
prima immortalitas fuit. quam
peccando adam perdidit. pos
se non mori. [illegible]
[illegible] posse [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
perdita felicitate perdidimus.
Certe deus ipse numquid quoniam
[illegible]

1610
14

liberum arbitrium negandus est habere. Erit ergo illius ciuitatis et una in omnibus et inseparabilis in singulis voluntas liberata ab omni malo et impleta omni bono, fruens indeficienter eternorum iocunditate gaudiorum; oblita culparum, oblita penarum; nec tamen ideo sue liberationis oblita, ut liberatori suo non sit ingrata. Quantum ergo attinet ad scientiam rationalem, memor preteritorum etiam malorum suorum; quantum autem ad experientis sensum, prorsus immemor. Tu autem. *Lectio sexta.*

Sanctos non solum sua preterita, sed etiam dampnatorum sempiterna miseria non latebit. Alioquin si se fuisse miseros nescituri sunt, quomodo sicut ait psalmista misericordias domini cantabunt in eternum? Quo cantico in gloriam gratie Christi cuius sanguine liberati sumus, nichil erit profecto illi iocundius ciuitati. Ibi perficietur quod scriptum est: Uacate et videte quoniam ego sum deus. Quod erit vere maximum sabbatum, non habens vesperam. Quod commendauit dominus in primis operibus mundi ubi legitur: Et requieuit deus die septimo ab omnibus operibus suis que fecit; et benedixit deus diem septimum et sanctificauit eum: quia in eo requieuit ab omnibus operibus que inchoauit deus facere. Tu autem.

In octaua omnium sanctorum. Lectio prima.

Ciuitas celestis in mundo sancta patria totum continens quod delectat, populi sine murmure, incole quiete homines nullam indigentiam habentes: quam gloriosa dicta sunt de te ciuitas dei. Sicut letantium omnium habitatio est in te. Deus letantur in leticia et exultatione. Omnes delectantur de deo cuius aspectus pius; facies decora; eloquium dulce. Delectabilis est ad videndum, suauis ad habendum. Ipse per se placet et propter se sufficit ad meritum; sufficit et ad premium: nec ultra illum quicquam aliud queritur, quia totum in illo inuenitur quicquid desideratur. Semper libet illum aspicere. Semper in eo delectari et

diam iubetur facturus
fidem dictis: ut inermis
barbaris obiceretur. Poste
ra vero die hostes legatos de
pace miserunt sua omnia
seseque dedentes. Unde quis
dubitet hanc vere beati viri
fuisse victoriam: cui praestitum sit ne
inermis ad proelium mitteretur.
Et quamvis dominus serva
re militem suum inter hostium
gladios potuisset: tamen
ne alicuius morte sancti violaren
tur obtutus: non aliam christus
pro milite suo debuit praestare
victoriam quam ut subactis
sine sanguine hostibus ne
[illegible]
ta militia sanctum hylarium [illegible]
[illegible]
adiit: cuius tunc in dei re
bus spectata et cognita fi
des habebatur et aliquamdiu
apud eum est commoratus. l. viij.

Temptavit autem idem hy
larius: imposito diaco
natus officio sibi eum artius
implicare. Sed cum saepissime
restitisset indignum se esse voci
ferans: intellexit vir dei hoc
eum modo posse constringi.
si id ei officii imponeret in quo
quidam locus iniuriae videretur.

Atque exorcistam eum esse praecepit.
Quam ille ordinationem non
repudiavit. Nec multo post
admonitus per soporem ut pa
triam parentesque quos adhuc
gentilitas detinebat religiosa
sollicitudine visitaret: ex volun
tate sancti hylarii profectus est.
Multisque ab eo obstrictus pre
cibus et lacrimis ut rediret. pe
regrinationem illam ingressus est:
contestatus fratres multa se ad
versa passurum. quod postea
probavit eventus. l. nona.

Inter alpes igitur devia se
cutus: incidit in latrones.
Cumque unus securi elevata
in caput eius [illegible]
[illegible]
[illegible] post tergum [illegible]
[illegible]
traditur. Qui cum eum ad remotiora
duxisset: percontari ab eo coe
pit quisnam esset. Respondit
christianum se esse. Quaerebat etiam
ab eo an timeret. Tum vero
constantissime profitetur num
quam se tam fuisse securum: quia
sciret [illegible] dei maxime in
temptationibus affuturam;
seque magis illi dolere qui christi
misericordia utpote latrocini
a exercens esset indignus. In

gressusque evangelicam disputatione latronem predicabat. Quid longius morer? latro credidit; prosecutusque martinum vie reddidit, orans ut pro se dominum deprecaretur. Idemque postea religiosam agens vitam visus est adeo ut hec que supra retulimus ab ipso dicerentur.

In octavas beati martini in ferialibus diebus et in dominica infra legantur lectiones sequentes. lectio i.

Exitur martinus inde progressus cum mediolanum preterisset; dyabolus ei in itinere humana specie assumpta se in obvium tulit, quo tenderet querens. Cumque id a martino responsum accepisset se quo dominus vocaret tendere: ait ad eum. Quocumque ieris vel quecumque temptaveris: dyabolus tibi adversabitur. Tunc ei prophetica voce respondit. Dominus michi adiutor est non timebo quid faciat michi homo. Statimque de conspectu eius inimicus evanuit. Atque ut animo ac mente conceperat lectio ii. pat matrem gentilitatis absolvit errore; pre in malis perseverante: plures tamen suo salvavit exemplo. Deinde cum heresis arriana per totum mundum et maxime intra Illiricum pullulasset; cum adversus perfidiam sacerdotum solus pene acerrime repugnaret; multisque suppliciis esset affectus. nam et publice virgis cesus est et ad extremum de civitate exire compulsus. Ytaliam repetens. cum intra gallias quoque discessu sancti Hylarii quem ad exilium hereticorum vis coegerat. turbatam ecclesiam comperisset. mediolani sibi monasterium fecit. Ibi quoque eum Auxencius auctor et princeps arrianorum gravissime insectatus est; multisque affectum iniuriis de civitate exturbavit. Lectio tercia.

Cedendum itaque tempori arbitratus ad insulam gallinariam nomine secessit; comite quodam presbitero magnarum virtutum viro. Hic aliquamdiu radicibus vixit herbarum. Quo tempore elleborum venenatum ut ferunt in cibum sumpsit. Sed cum vim veneni in se grassantis vicina iam morte persensisset; periculum imminens oratione repulit: statimque omnis dolor fugatus est. In alia feria lectio prima.